

det rette Sted, at gaae ind paa at forhandle de almindelige Grundsætninger for en Communallov. Jeg skal derfor ikke følge den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2det District (Tscherning), i hans Undersøgelser navnlig af, om det er Underterne eller Baronerne, der turde forudsættes at have meest Tilbøielighed til oprørke Bestræbelser, eller at være meest conservative; kun forsaavidt hiin ærede Rigsdagsmand har tillagt sig selv og sine „Venner“ den Roes, at det skulde fremgaae af deres Optraeden heri Salen, at den af ham udtalte almindelige Sætning havde faaet en Bekræftelse ad Erfaringsveien, maatte det være mig tilladt at fremsøre et Par Bemærkninger. Jeg skal nu vist ikke fratage den ærede Rigsdagsmand og hans „Venner“ denne dem af dem selv saaledes tillagte Roes, at de i flere Tilfælde have stemt for en Nedsættelse af Udgiftsposter, som vare foreslaaede af Regjeringen. Men den ærede Rigsdagsmand vil imidlertid vistnok dog ogsaa paa den anden Side indrømme, at han og hans „Venner“ ikke saaledes stemt for Udgiftsposter, hvis Nødvendighed ikke var anerkjendt af Regjeringen, naar de stemmede overeens med deres Ansættelse og Ansættelse. Men det kommer heller ikke an paa Bevillinger af Udgifter, det kommer an paa den hele Opsættelse af Forholdene (Tscherning: Maa jeg bede om Ordet), og den ærede Rigsdagsmand vil da vistnok indrømme mig, at han og hans „Venners“ Optraeden heri Salen ikke kan siges i nogen høj Grad at være „conservativ“, at være „bevarende“ (Munterhed). Jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand er i høj Grad fremtraadt reformerende, ja jeg troer ikke, at der let skal findes noget Punkt, til hvilket han ikke har udstrakt sine Forsøg paa at reformere; jeg troer f. Ex. ikke, at der vilde være meget tilbage enten af Kirkeforfatningen eller Høren, eller Flaaden, eller Sættingsvæsenet, eller Communalvæsenet, kort sagt af den hele bestaaende Tingenes Orden, dersom den ærede Rigsdagsmands og hans „Venners“ Ansættelse havde vundet Thingets og Regjeringens Bifald.

Hvad dernæst det nu foreliggende Spørgs-

maal i sig selv angaaer, da maa jeg, som jeg allerede har bemærket, aldeles slutte mig til, hvad der herom er anført af den ærede Ordfører. Det forekommer mig imidlertid, at hans Ord vare som et tvæget Sværd, at de, medens de paa den ene Side ramme Rigsdagsmanden for Holbek Amts 1ste Valgfreds (B. Christensen) og Rigsdagsmanden for Sorø Amts 5te Valgfreds (Frolund), der ogsaa har stillet et saadant nyt Forslag, rammede de paa den anden Side tillige ham selv, idet det dog maa erkjendes, at de af ham selv og Udvalgets Fleertal foreslaaede Forandringer ikke kunne siges at staae i nogen nødvendig Forbindelse med dette Lovudkast, der kun tilsteder en midlertidig Omdannelse af disse Forhold. De gaae virkelig videre, og ikke saa lidt videre, idet de afgjøre et i visse Henseender ikke uvæsentligt og uvigtigt Spørgsmaal med Hensyn til den tilkommende Ordning af Communalloven. Jeg skal gjerne og villigt vedstaae, hvad jeg tidligere har erklæret, at jeg for mit Vedkommende vilde ansee det for det Udfælgste, om vi med Hensyn til de communale Valg bibeholdt en Censur, som kun var en Valgbarheds-censur. I og for sig selv er jeg saaledes enig med de af Udvalgets Fleertal udtalte Ansættelse; men, ligesom det ikke kan nægtes, at der herom kan være forskjellige berettigede Ansættelse, saaledes forekommer det mig urigtigt nu, ved Drostelsen af dette Udcast, der fremtraeder som aldeles midlertidigt, at ville faste ind en Afgjørelse af store og vigtige communale Grundsætninger, og, dersom man allerede nu her uden Nødvendighed ophæver en Censur for Valgerne, det vil sige, en højere Censur for Valgerne, kan jeg ikke Andet end heri see en foreløbig Afgjørelse af et Spørgsmaal, der vel fortjente at komme under selvstændig Overveielse i og for sig selv.

Rettelser.

- Nr. 209 Sp. 3324, L. 23 f. n. „meget udsat“
 las: „noget udsat“.
 Sp. 3325, L. 12 „to Overførsterdistrikter“
 las: „andet Overførsterdistrikt“.
 f. Sp. L. 4 f. n. 18,562 las: 18,262.